

Žluté křeslo

Tata Bojs

Jednou ráno jsem se probudil jako žlutý křeslo
v posledním ranním snu by se to snad ještě sneslo
pak přišla sestra a sedla si do mě
v tu chvíli jsem si myslel že už je po mně

Postavila si mě k balkónovým dveřím
nejdřív se mi nechtělo ale teď už tomu věřím
seděla ve mně a z okna se koukala
podivnou písničku si potichu broukala:

"Jednou mi někdo řek starý brachu
jsi jako křeslo plný prachu
pod jeho vrstvou barva se ztrácí
ve žlutým snu tancem se potácíš

Představu její vrstva prachu čeří
mně a mé sestře už nikdo nevěří
letíme spolu do žlutého světa
"Prach zůstal v pokoji" sestra mi šeptá